

havien demanat. Es fa plegar a molts que no tenien prou habilitat ni el títol de mestre perquè no tressin el bon nom de Quart per terra.

1886 - 17-19/VII: Una de les últimes dades que es troben escrites de la confraria és un estat de comptes respecte a la festa de les patrones resultant ésser negativa.

Actualment, el nombre de terrissers del nostre poble s'ha vist molt disminuït per diversos motius, això fa que calgui un munt de reivindicacions per tal de fomentar aquest encís artesanal.

Com a conseqüència, els terrissers estan creant una associació per aconseguir popularitzar la nostra terrissa perquè els arrels de la nostra història siguin conegudes més enllà de les nostres contrades.

I com deien els nostres avis:

Ofici noble, bonic i gallart,
entre tots el primer,
en l'art del fang
Déu fou
el primer terrisser
i l'home el primer atuell.

Quart, Les Gavarres i la llei forestal de Catalunya

El municipi de Quart té una gran extensió de bosc, situada en una gran part en el massís de les Gavarres. Les es-tribacions més occidentals de les Gavarres arriben pràctica-ment fins a sobre el poble i els boscos s'estenen moltes ves-sanés enllà cap a l'est de Quart, Palol i La Creueta. Segura-ment mai no s'ha fet un estudi, perquè tampoc no deuen exis-tir dades, sobre quins eren els principals mitjans de vida de la gent de Quart, anys enrera abans de la industrialització, abans que molta gent, com un servidor mateix, anés a tre-ballar a Girona, abans que al poble comencessin a fer-s'hi urbanitzacions i que les formes de vida tradicional entressin en una decadència i en una transformació tan grans. Però de bon segur que en aquest hipotètic estudi hi hauria tingut un pes específic força important la riquesa forestal, al costat evidentment, de l'agrària, de la terrissera i d'alguna repre-sentació menor d'això que avui dia se'n diu el sector de ser-veis.

La gent de muntanya, encara ara fem servir aquesta ex-pressió de «gent de muntanya», vivia de les carboneres, de les feixines, del treball a bosc... Era una vida molt diferent de la d'avui i vingué dia que començà a decandir, que el jo-vent de muntanya es va anar traslladant al pla, a les ciutats o a la costa i que les vessanes de bosc van anar quedant aban-donades, ofegades per la malesa i la deixadesa. Als darrers anys els incendis forestals han estat una plaga. Ja gairebé ens hem acostumat els estius als camions de bombers que van amunt i avall, a veure volar baixos els avions apagafocs d'ICONA, a divisar, cap a bosc, tèrboles fumaroles. I això ha fet un mal molt gran, molt trist. D'incendis forestals n'hi havia hagut sempre. L'any 1928 mateix, és a dir ara fa sei-xanta anys, hi va haver un gran incendi a les Gavarres que fins i tot va provocar que el novel·lista Joaquim Ruyra, pro-pietari de terres i boscos a les Gavarres, escrivís un llibre so-bre l'incendi, **Entre flames**. Ara, però, el problema és que, la gent que és de ciutat i corre pel bosc sense saber massa

per on va i els piròmans que calen foc per causa de la seva maldat o demència, hi ha una continuïtat d'incendis fores-tals que fa que el bosc no pugui recobrar-se fàcilment i que el país es vagi desertitzant progressiva i lentament.

El Parlament de Catalunya va aprovar el dia 16 de març, en l'últim ple de la present legislatura, la Llei Forestal de Ca-talunya que va ser aprovada per unanimitat, sense discor-dància de les diverses formacions polítiques que integren el Parlament. Aquesta llei té com a objectiu principal la protec-ció de la riquesa forestal de Catalunya i a tal fi conjuga les accions d'organització amb l'establiment d'uns reglaments precisos i punitius pels qui els contravinguin. Els objectius principals de la llei són la prevenció d'incendis forestals, la prohibició de tales il·legals i en general l'actuació contra tots aquells fets o circumstàncies que malmetin la riquesa fores-tal de Catalunya. La llei, a part la normativa de prevenció, estableix multes molt serioses per a aquelles actituds con-tràries a la llei i les multes poden anar des de les quinze mil pessetes d'una falta lleu fins als cinc milions de pessetes en una falta molt greu.

Tot això suposa un progrés jurídic important en un te-ma en què, per negligència, per interessos particulars que van contra els col·lectius o per mala fet es pot fer molt de mal al país. De vegades s'ha confiat massa en el poder de regeneració de la natura i aquest poder de regeneració ha minvat molt els darrers anys. Ara, el paisatge de la muntan-ya dels Àngels per exemple, no és pas, ni de bon tros el que era fa set o vuit anys, tan solament. Perquè aquest bosc, que d'alguna manera és tan nostre es recobri, cal una actuació col·lectiva. Les institucions, com els pertoca, han fet la fei-na legislativa, ara fa falta que nosaltres siguem conscients del paper civilitzat que ens hi toca jugar.

I els del municipi de Quart, per les característiques geo-gràfiques del terme, hi tenim molt a veure amb tot això.

Miquel Pairoli